

Forhandlingen genoptoges

Første næstformand (Svend Auken):

Vi fortsætter forhandlingen, og den første, der får ordet, er fru Louise Frevert.

Louise Frevert (DF):

Nu er Dansk Folkeparti som bekendt ikke med i regeringen og kan derfor heller ikke tage det fulde ansvar for regeringens dispositioner. Dog er vi til dels medansvarlige for den nye kulturpolitik, der har set dagens lys med den vedtagne finanslov.

Dansk Folkeparti vil gerne give vores bud på, hvad en fremtidig kulturpolitik kunne være. Lad mig én gang for alle slå fast, at Dansk Folkeparti ikke er modstander af kultur, så jeg vil gerne kort gøre rede for nogle af de forskellige holdninger og handlinger, der ligger til grund for Dansk Folkepartis kulturpolitik.

Man får indimellem den mistanke, at kulturlivets angreb på regeringen og Dansk Folkeparti mere er ideologisk betinget end økonomisk begrundet. Dansk Folkeparti fremstilles oftest som direkte fjendtlig eller i bedste fald indifferent over for kulturen. Intet kunne være mere forkert.

Dansk Folkeparti ønsker, at staten i et vist omfang skal understøtte såvel produktion som formidling af kunst gennem tilskud til museer og kulturinstitutioner, heriblandt Det Kongelige Teater, landsdelsteatrene og symfoniorkestrene.

Desuden mener Dansk Folkeparti, at der skal sikres et højt uddannelsesniveau på teaterskolerne, Den Danske Filmskole, kunstakademierne samt arkitektskolerne, i det hele taget de kunstneriske uddannelser. Derudover eksisterer der et behov for mangfoldighed og dermed en nødvendig plads til det mere eksperimenterende og smalle repertoire.

Samtidig må jeg jo gøre opmærksom på, at kunstnernes løn er den mindste udgift i hele kulturpolitikken. De fleste penge går faktisk til huse, til formidlere og til et stort bureaukрати.

Men der, hvor vandene skilles, er sikkert med hensyn til beløbenes størrelse, nemlig hvor meget man skal give i støtte til de enkelte kunstnere, og med hensyn til, hvad de foretager sig.

Vi har været tilfredse med finanslovens vedtagelse og synes ikke, at kunstnerne skal klynke så meget, for det ser faktisk ret godt ud. Glem heller ikke, at det var Dansk Folkeparti, der medvirkede til, at der ikke var nedskæringer på abonnementsordningen.

Ligeledes vil jeg her understrege, at en af Dansk Folkepartis mærkesager er bevægelse i skolen. Vi kunne godt tænke os at opprioritere dansen i kulturlivet og give danskerne et andet alternativ til at bevæge sig. Eksempelvis kunne vi tænke os mere dans i skolen og at optimere den professionelle danseruddannelse i Danmark. Vi har alt for længe sakket bagud. Vi skal følge med tiden. Vi skal være en storby med visioner og pulserende rytmer. I det hele taget skal vi sætte professionalismen i højsædet.

Hvis kulturlivet herefter mener, at Dansk Folkeparti er en fjende af kulturen, vil jeg gerne henvise til den helhed, som finansloven trods alt er blevet til, og til det medansvar, vi har taget også på kunstnernes vegne. Der er ting, som vi ikke er udelt begejstret for, men sådan er det jo. Man kan ikke være enig om alting, når man er en del af det parlamentariske grundlag. Det er svært at gøre alle tilfredse, selv om man kunne ønske, at det kunne lade sig gøre.

Dansk Folkeparti er dog i denne sammenhæng ganske godt tilfreds, idet vi har prioriteret nogle af vores mærkesager, som vi synes skulle opprioriteres, nemlig ventelisterne til hospitalerne, de syge, de ældre, de svage grupper i samfundet. Desuden fik vi tilført undervisningsområdet et trecifret millionbeløb. Så jeg synes faktisk, at vi i Dansk Folkeparti har været med til at præge finanslov 2002 på en samfundsøkonomisk og menneskeligt forsvarlig måde.

Og så vil jeg hermed sige, at selv om vi ikke er medforlagsstillere til forslaget til vedtagelse, støtter vi selvfølgelig Venstres og De Konservatives forslag.

Kl. 13.05

Første næstformand (Svend Auken):

Så er der foreløbig fire, der har bedt om ordet for korte bemærkninger: Vi tager som bekendt tre ad gangen.

(Kort bemærkning).

Ole Sohn (SF):

Jeg er da glad for, at fru Louise Frevert understreger, at Dansk Folkeparti er glad for, at de har været med til at fastlægge den ny kulturpolitik i forbindelse med finanslovforhandlingerne. Det er interessant, i og med at regeringen ikke mener, at der er foretaget kulturpolitiske initiativer i forbindelse med finansloven.

Men jeg vil gerne spørge om to ting: Kan vi ikke få beskrevet lidt tættere, hvori det enorme bureaukрати inden for kulturverdenen består?